Scots

L'**escocès** o **escocès de les Terres baixes** (de manera nadiua ***scots*** o ***lallans***) és una llengua parlada a bona part d'Escòcia (les *Lowlands* o Terres baixes d'Escòcia) i a algunes parts de la República d'Irlanda i d'Irlanda del Nord. L'**escocès** és una llengua germànica occidental d'arrel anglosaxona; no se l'ha de confondre amb el gaèlic escocès, que és la llengua celta parlada a les terres altes d'Escòcia, ni amb el dialecte de la llengua anglesa parlat a Escòcia, ni amb el norn que es parlava a les illes Shetland i les illes Orkney.

Es considera una llengua germànica que, amb l'anglès, l'alemany i el neerlandès, conforma part de la branca occidental.[2] El seu parentiu més pròxim, el té en l'anglès i el frisó, amb el qual forma el subgrup del germànic insular. Des de la unió d'Escòcia amb Anglaterra que formà el reialme de Gran Bretanya, no existeix una llengua estàndard ni un estàndard d'escriptura comuna a tots els dialectes. No hi ha unanimitat sobre si l'escocès és una llengua diferent de l'anglès, o només un dialecte o conjunt de dialectes de l'anglès. D'altra banda, moltes paraules originàriament escoceses també han passat a ser part del vocabulari anglès.

Scots

Scots* o *Lallans

Tipus	llengua, llengua natural, llengua viva i llengua vulnerable

Parlants

aprox. 200.000 (ethnologue (http://www.ethnologue.com/show_country.asp?name=GB)) fins per damunt de 1,5 milions (General Register Office for Scotland, 1996) Un estudi del Govern d'Escòcia (2010) va trobar que el 85% dels participants (sent una mostra representativa de la població adulta d'Escòcia) declarava que parlava escocès en diversos graus[1] principalment a Escòcia: Terres baixes, Illes del Nord, Caithness, Arran i Campbeltown.
Ulster: Comtats de Down, Antrim, Derry, Donegal.

Parlants nadius	90.000 (1999)
Parlat a	Escòcia, Irlanda del Nord, República d'Irlanda.
Oficial a	Cap. —Classificada com a una *"llengua tradicional"* pel Govern d'Escòcia. —Classificada com a una *"llengua regional o minoritària"* sota la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries, ratificada pel Regne Unit a 2001. —Classificada com a *"llengua tradicional"* per The North/South Language Body.

Autòcton de	illes Òrcades, Scottish Borders, Escòcia, Shetland i Ulster

Classificació lingüística

llengües nostràtiques
llengües euroasiàtiques
llengües indoeuropees
llengües germàniques
llengües germàniques occidentals

Contingut

Estatus oficial
Dialectes
Referències
Vegeu també

Estatus oficial

No té estatut oficial en cap dels països on es parla. Malgrat això, el Regne Unit ha acceptat l'escocès com a llengua regional i l'ha reconegut com a tal sota la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries.

	llengües anglofrisones llengües àngliques
Característiques	
Sistema d'escriptura	alfabet llatí
Institució de normalització	Cap institució
Nivell de vulnerabilitat	2 vulnerable
Codis	
ISO 639-2	sco
ISO 639-3	sco
Glottolog	scot1243 (http://glottolog.org/resource/languoid/id/scot1243)
Ethnologue.com	sco (http://www.ethnologue.com/language/sco)
UNESCO	410 (http://www.unesco.org/languages-atlas/en/atlasmap/language-id-410.html)
IETF	sco

Dialectes

Hi ha diversos dialectes diferenciables:[3]

- **Escocès del nord**, parlat al nord de Dundee.
- **Escocès del nord-est**, parlat a Nairn, Moray, Banff, Buchan i Aberdeen.
- **Escocès central de l'est**.
- **Escocès central de l'oest**.
- **Escocès central del sud**.
- **Escocès del sud**, parlat en la zona fronterera entre Escòcia i Anglaterra (els *borders*).
- **Escocès insular**, parlat a les illes Òrcades i Shetland.
- **Escocès de l'Ulster**, parlat a Irlanda del Nord pels descendents dels immigrants escocesos. De vegades referit pel neologisme *Ullans*, com a unió entre Ulster i Lallans.

Referències

1. The Scottish Government. «Public Attitudes Towards the Scots Language (http://www.scotland.gov.uk/Publications/2010/01/06105123/0)». [Consulta: 3 gener 2010].
2. *English Historical Linguistics 1994* (http://books.google.cat/books?id=1EP6HF-H-AsC&pg=PA162&dq=Scots+germanic+english&hl=ca&sa=X&ei=Uo7nU8amAqKl0QX514GICA&ved=0CEEQ6AEwBQ#v=onepage&q=Scots%20germanic%20english&f=false). John Benjamins Publishing, 1996, p. 162. ISBN 9027236399.
3. Deumert, Ana; Vandenbussche, Wim. *Germanic Standardizations: Past to Present* (http://books.google.cat/books?id=o-qM3Wk4nZ0C&pg=PA385&dq=Scots+germanic&hl=ca&sa=X&ei=jo3nU97eNYnK0QWzsIHoCQ&ved=0CB0Q6AEwAA#v=onepage&q=Scots%20germanic&f=false) (en anglès). John Benjamins Publishing, 2003, p. 385-386. ISBN 9027218560.

Vegeu també

- Gaèlic escocès.

Obtingut de «https://ca.wikipedia.org/w/index.php?title=Scots&oldid=23749762»

La pàgina va ser modificada per darrera vegada el 7 juny 2020 a les 19:26.

El text està disponible sota la Llicència de Creative Commons Reconeixement i Compartir-Igual; es poden aplicar termes addicionals. Vegeu les Condicions d'ús. Wikipedia® (Viquipèdia™) és una marca registrada de Wikimedia Foundation, Inc.